

de l'Estat Espanol, a molts d'ells amb èxit. El llibre de text és caríssim pensant en les llargues edicions.

Mentrestant a la nostra ciutat han continuat venint tones i tones de llibres de text. Els pares el compraran a quilos. Al cap de molts pocs mesos quedaran arxivats, inutilitzables pels germans..., i aquesta roda imparable seguirà creixent.

Sembla que la solució estigui en l'àmplia biblioteca d'aula i que el llibre de text sigui propietat de l'escola que serà utilitzat pels alumnes de cada any.

Mentre, aquest diàleg mestres-llibreters, s'ha establert, cal que continui. Ens haurà servit per veure una mica com es munta un negoci sobre un món tan fràgil com és l'educació dels infants. I és trist comprovar com encara n'hi ha que trien el llibre pel guany i no perquè sigui el més bo. I el llibre de text continuarà sent la malaurada solució fàcil i senzilla de no haver de buscar res més en cap llibre. A nosaltres ens haurà servit per veure les relacions humanes al voltant d'un mercat: en aquest cas el llibre escolar.

Josep M. Farnés

El Cost del Llibre de Text

Hem anat al mercat del llibre i a l'atzar hem triat uns cursos amb l'única intenció de donar xifres concretes.

Segon de Bàsica (EGB) Escola particular

Llenguatge Castellà	235 Ptes.
Matemàtiques	243 »
Socials i Naturals	325 »
Lectura	257 »
Català	220 »
Total	1.280 Ptes.

Cinquè de Bàsica (EGB) Escola particular

Socials	338 Ptes.
Llenguatge Castellà	231 »
Llenguatge Català	200 »
Lectura	280 »
Matemàtiques	240 »
Naturals	378 »
Total	1.667 Ptes.

Setè de Bàsica (EGB) Escola Estatal

Socials	594 Ptes.
Matemàtiques	271 »
Llenguatge Castellà	197 »
Francès	226 »
Naturals	448 »
Mapes	115 »
Total	1.851 Ptes.

Primer de BUP Escola Particular

Llenguatge Castellà	342 Ptes.
Dibuix	350 »
Matemàtiques	290 »
Ciències	572 »
Història	460 »
Anglès	387 »
Total	2.401 Ptes.

Nota. — Tots aquests preus són sense cap tipus de descompte.

En algun d'aquests cursos encara hi manca alguna assignatura com és la de llenguatge català.

Teatre

El Setè Cicle de Teatre i altres coses...

El setè Cicle de Teatre està a punt d'obrir les portes. Bé, això d'obrir portes és un dir, car és sabut que a Granollers encara no hi ha teatre. Amb portes pròpies manllevades, el setè cicle les obrirà i com en el sis cicles anteriors la «progressia» i assimilats, granollerins i comarcals (parentela peluda i amb bandolera de la burgesia de les dècades anteriors) tindrà l'obligació d'assistir a la litúrgia com cada any. L'organització, tan la del Cicle com la de la «progressia» està a punt. Això, doncs no pot fallar.

Fixem-nos que hi ha dues coses que funcionen: Una gent i una organització, d'una banda, i les comèdies (les obres dramàtiques del cicle, que l'organització no viu per oferir-nos) per l'altra amb la traca final del VUITÈ PREMI DE TEATRE CIUTAT DE GRANOLLERS. El jurat del qual, segons diuen, forma dia sí i dia no per tal de treure l'entrellat de qui toca ser el guanyador d'enguany, que com a mínim no han de desmerèixer als d'altres anys.

Ara toca de ponderar la dificultat d'una organització —obra, a tot estirar, de molt poques persones treballant-hi de valent, amb no pocs disgustos, entre d'altres, féu memòria de l'explosió retardada de l'any passat: LA TORNA del JOGLARS—. Organització, dic, que ha fet possible que sense una política teatral global, es produís de forma congruent, l'encís del Teatre unes quantes vegades a la tardor de cada any i, si les coses en alguns moments no han estat excessivament dures, aquest encís ha sovintejat per l'hivern, per la primavera i fins i tot a ple estiu. Us recordeu d'aquelles representacions al Parc Municipal?. L'organització té un nom i també uns cognoms: El TAC de l'A.C. la Col·laboradora, la Patrocinadora, etc., etc..., que «lenguas de doble filo» s'entesten en dir que són parides de la «burgesia». Deixeu-los dir, de moment ja en portem set, de cicles de Teatre.

Ara em tocava de parlar de les «comèdies», però com que els organitzadors semblen cardenals de conclave sotmesos a la llei del silenci imprès,

Esports

Divagacions al voltant de l'Esport

En la vida moderna, l'esport, ocupa un lloc important, tot i que molts en fan escarafalls, però malauradament —i això és una opinió— el lloc que ocupa, o bé, el servei que dona, no és precisament el que li correspon.

Hom passa revista a les publicacions esportives i, a les converses de cafè, que són en realitat les que fan bullir l'olla, que són les que donen real compte del que és l'esport a casa nostra, i se'n treu la decepció que l'esport és futbol i «quinielas», i si m'apuren hauríem de dir el Madrid i el Barça.

En arribar a aquesta conclusió, hom pensa que valdria més tirar el barret al foc, i dedicar-nos a una altra tasca. Però com que hom és optimista per naturalesa, creu, està convençut, té dintre el seu ànim la impressió, que també hi ha un altre esport, que se'n practica un altre, que també existeix una altra mentalitat, una altra forma de practicar-lo, que tard o d'hora, tot aquest embolic s'haurà de transformar. És amb aquesta mentalitat amb la que hom és llança a omplir papers, amb l'esperança de donar a conèixer aquestes mil i una activitats que enalteixen l'home, a tota la tasca esportiva amb els infants, amb els joves, i també els més grans. Procurarem arribar a l'esport, per l'esport, tant a aquell que el diumenge, se'n va a la muntanya, com el que a les hores lliures es llança a fer quilòmetres amb bicicleta.

I també parlarem, és clar que sí, del futbol, de la boxa, del bàsquet i del «balonmano», i de totes les activitats que es porten a terme al nostre Granollers, i fora. Si l'ocasió hi escau, i si tan sols n'hi ha un que s'acosti a l'esport, no ja com espectador sinó com a practicant, i ni tan sols això, si contribuïm a una millor consciència esportiva, ja ens donarem per satisfets.

J. Comas

que es trencarà aviat en la propera edició. Esperem que la fumata blanca estigui en línia i tingui almenys la congruència de què parlavem abans.

J. COLOMÉ